

Sedem divov sveta.

V súčasnosti rastú výškové budovy ako huby po daždi, budujú sa obrovské mosty, kanály, tunely, všetko to ale má svoju podporu v moderných technológiách. Ako dlho ale budú stáť tieto kolosy? Nie všetci asi vieme, že aj niekoľko tisíc rokov späť boli vybudované obrovské stavby, bez súčasných technológií, bez súčasných znalostí a tie nazývame Divy sveta.

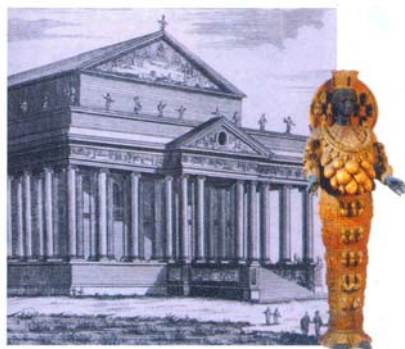
Rhodský kolos

Keď sa grécky cestovateľ Antipatros zo Sidonu, ktorý žil v 2. storočí pred n. l., rozhodol vytvoriť zoznam najväčších a najobdivuhodnejších divov vtedy známeho sveta, vybral ich sedem kvôli mágii čísla sedem. Obrovská bronzová socha na ostrove Rodos ako jeden z nich sa do zoznamu dostala napriek tomu, že bola vtedy takmer 100 rokov v ruinách. To však vôbec neubralo na jej zaujímavosti - dokonca ešte aj 800 rokov po zrútení navštevovali trosky obdivovatelia. Socha vysoká 33 metrov sa týčila nad mestskou zátokou na mramorovom podstavci a vítala prichádzajúcich námorníkov. Cháres z Lindu ju postavil priamo na mieste, z kameňa, železa a bronzu na počesť boha Slnka Hélia z vd'aky za pomoc pri obliehaní ostrova Macedóncami v roku 305 p.n.l. Na výstavbu kolosu získali ostrovania časť prostriedkov z predaja nepriateľských zbraní.

Chrám bohyně Artemis v Efeze

Efezos bolo mesto, ktorého mnohé svätyne boli od počiatku zasvätené bohyni plodnosti Artemis. A práve jeden z Artemidiných chrámov v tomto meste bol najrozsiahlejší v helénskom svete. V chráme dlhom 126 metrov, stojacom na 127 mramorových stĺpoch stál oltár určený na obetovanie zvierat, možno aj ľudí.

Týčila sa v ňom aj kultová socha Artemidy, ktorá lákala do mesta mnohých pútnikov z ďalekých zemí až do roku 401 n. l., keď ju dal konštantinopolský patriarcha zrovnať so zemou.

Semiramidine záhrady

Visuté záhrady sú azda najväčšmi opradené dohadmi, pretože sú najmenej doložené.

Pravdepodobne neboli visuté, ale rozprestierali sa na mnohých terasách naplnených zeminou. Správy z roku 50 pred n. l. hovoria o tehlových

múroch dlhých 12 metrov a 7 metrov hrubých. Stáli na nich kamenné piliere, ktoré mali podopierať drevené plošiny so stromami.

Legenda hovorí, že ich založil okolo roku 600 pred n. l. kráľ Nabukadnesar pre svoju ženu, ktorá smútila za zelenými kopcami rodnej Médie. Obdiv vzbudzovala zeleň vystupujúca zo šedohnedej eufratskej roviny a dômyselné zavlažovacie systémy. Voda z púmp, ktoré poháňali pravdepodobne otroci, vystrekovala až na najvyššiu terasu. Keď Alexander Veľký v roku 331 pred n. l. dobyl Babylon, záhrady ešte prekvitali. Potom však mesto podľahlo okolitému piesku. Miesto, kde sa záhrady rozprestierali, je dodnes záhadou. Iráčania sa však snažia zrekonštruovať niekdajší Babylon, a tak možno Semiramidine záhrady opäť rozkvitnú.

- neznámy -